

РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8085** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН

Образувано е по жалба на „КРИПТО СОЛАР“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез управителя си К. И. Г. срещу решение № 2856 от 15.06.2023 г. по НАХД № 6477/2023 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление (НП) № 6/03.04.2023г от Изпълнителен Директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие (А.), с което на основание чл. 53 от ЗАНН на дружеството „КРИПТО СОЛАР“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] за административно нарушение по 34, ал.8 от Закона за енергията от възобновяеми източници вр. чл.4, ал.3, т.2 от Наредба РД-16- 1117/14.10.2021г за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление или да приеме, че е налице маловажност на деянието с оглед наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства и да определи наказание под законоустановения минимум.

Ответникът Изпълнителен Директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие

счита жалбата за неоснователна и моли обжалваното решение на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но същото е постановено при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила, довели до неизясняване на фактическата обстановка по делото и произнасяне от съда по своевременно направени от жалбоподателя искания за събиране на доказателства, от които да се изяснят фактите по делото.

Фактите, по които не се е спорило пред районния съд са че дружеството – жалбоподател е производител на енергия от възобновяем източник и като такъв има задължение за подаване на заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход. Съгласно чл. 34, ал. 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба РД-16- 1117/14.10.2021г за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници (Наредбата) заявлението се подава в А. по образец съгласно приложение след изтичане на календарния месец, в който е произведена енергията, но не по-късно от един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена.

В конкретния случай АНО е приел, че за произведената през м.декември 2021г дружеството „КРИПТО СОЛАР“ ЕООД – [населено място] е имало задължение да подаде в А. заявление най-късно до 31.01.2022г, което не е било изпълнено. Заявлението било подадено пред А. на 06.12.2022г и това била и датата, на която нарушението било установено. Цялата тази фактология е оспорена от дружеството в жалбата му до районния съд с подробно, хронологично изложени твърдения. Посочил е че заявлението е било подадено през м.януари 2022г, но към него като приложение липсвала заплатена дължимата такса от 20лв и поради това А. приемали, че заявление не е подавано. Тази нередовност била констатирана от А. и за други заявления на дружеството, за което го уведомили през м.октомври 2022г, дружеството заплатило дължимите такси и представил пред А. платежният документ в оригинал. Въпреки това през м.декември 2022г било издадено процесното наказателно постановление, без в него въобще да бъдат обсъдени тези обстоятелства. Жалбоподателят е поискал пред районния съд и събирането на писмени доказателства – изискване на документи по изпратеното от него до А. заявление през м.януари 2022г с куриерска фирма, за което представя извлечение, както и изискване от ответника на платежния документ за заплащане на дължимите такси по заявленията, което е единствената им нередовност, но по тези негови искания липсва произнасяне на съда. Същите са от съществено значение за изясняване на спора с оглед разпоредбата на

чл.5, ал.2 от Наредбата, съгласно която подадените пред А. заявления се проверяват за съответствие с изискванията на чл. 4 в 10-дневен срок от постъпването им и ако се установи, че заявлението или приложенията към него не отговарят на изискванията на чл. 4, включително когато не е платена такса за разглеждане на заявлението, на заявителя се изпраща съобщение да отстрани в 7-дневен срок допуснатите нередовности. Само при условие, че нередовностите не бъдат отстранени в дадения срок, преписката се прекратява от изпълнителния директор на А., за което заявителят се уведомява. Следователно подаването на нередовно заявление не е равнозначно на липсата на подадено заявление и в този смисъл са и исканията на жалбоподателя за събиране на доказателства.

Данни за установяване на тези факти не се съдържат и в приложената административна преписка, която се явява непълна и е следвало да бъде окомплектована пред съда с всички относими документи. Това е самостоятелно основание за обосноваване на допустимост и необходимост по допускане доказателствените искания на жалбоподателя, а отделен е въпросът те съществуват ли и какви правни изводи могат да се направят от тях.

Изясняването на всички обстоятелства по делото е необходимо и с оглед дадените показания в съдебно заседание от актосъставителя Г. К., които са идентични с вписаните от нея костатации в издадения акт за установяване на административно нарушение № 4 от 05.01.2023г и които се отнасят за период, различен от посочения в процесното НП и също са оспорени от жалбоподателя, без да са били обект на произнасяне от съда.

По изложените мотиви касационната инстанция намира, че районният съд не е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който да осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по предмета на делото и при попълването му с доказателства съобразно процесуалните правила относно събирането му, с което е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила и е нарушил правото на защита на касатора. Същите не могат да бъдат отстранени пред касационната, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от нов състав на СРС при извършване в пълен обем на съдебния контрол по оспорване на НП и при точно изпълнение на дадените задължителни указания за спазване на процесуалните правила по събиране и обсъждане на доказателствата и направените възражения.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 2856 от 15.06.2023 г. по НАХД № 6477/2023 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.